У пошані до піонерів — лицем до молоді!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N. J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXVIII. Ч. 153. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 20-го СЕРПНЯ 1971 ЦЕНТІВ 15 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, AUGUST 20, 1971 No. 153. VOL. LXXVIII.

— КОРОТКІ ВІСТІ —

Четвер, 19 серпня 1971

В АМЕРИЦІ

ПРЕЗИДЕНТ НІКСОН МАВ РОЗМОВУ з репрезентантами Конґресу, що тривала понад дві з половиною години. Президент виясннював їм різні справи економічного порядку, в тому й запропоноване зменшення податків. Представники Конґресу, між ними і провідник більшости в Сенаті Майк Менсфілд, позитивно поставились до заходів Президента, скерованих на оздоровлення економіки ЗСА.

НЮЙОРКСЬКА БІРЖА З ВЕЛИКИМ ЕНТУЗІЯЗМОМ зустріла запропоновані президентом Ніксоном економічні реформи й заходи. На біржі відбулося за один день стільки фінансових позитивних операцій, що їх не було за останні 179 років.

У ФОРТІ МЕК-ПІРСОН ПРОДОВЖУЄТЬСЯ судовий розгляд справи капітана Ернеста Медіни, обвинуваченого в співучасті у вбивстві цивільних в селищі Мілай у В'єтнамі. Однак, усі 9 свідків, як виступили на суді з розповідями про ту масакру, не змогли потвердити, що хтось із них бачив у той час капітана Е. Медіну на місці злочину.

СЕКРЕТАР АРМІЇ РОБЕРТ ФРОЛКЕ ВИДАВ НАКАЗ, щоб раніше звільнених від суду кількох вояків і старшин Армії ЗСА у В'єтнамі знову покликали на переслухання в суді. Всі вони були в селищі Мілай і, можливо, причетні до масакри цивільного населення.

ДВА ЧЛЕНИ АМЕРИКАНСЬКОГО СЕНАТУ ПРИБУЛИ з сенатором Едвардом Кеннеді з Індії до Греції. В Індії вони з рамени Сенатської підкомісії в справах біженців вивчали становище втікачів з Пакістану, а в Греції бажають ознайомитися „із становищем втікачів та з гуманітарними проблемами".

ДРУЖИНА ПРЕЗИДЕНТА НІКСОНА ПЕРЕДАЛА понад 140 акрів федеральної землі до диспозиції стейту Міннесота, який вирішив влаштувати там стейтовий парк. Під час церемонії передачі землі група індіян з 25 осіб вигукувала, що насправді та земля біля Форту Снеллінґ належить не федеральному Урядові, а індіянам. В Ореґоні було передано 426 акрів федеральної землі також під парки й місця для відпочинку.

СЕКРЕТАР ВНУТРІШНІХ СПРАВ РОДЖЕРС МОРТОН сповістив, що керівник Бюра індіянських справ Луїс Брус знову дістав усі належні йому повновласті. Організація молодих індіян протестувала проти зменшення прав Л. Бруса й домагалася більшої участи у вирішуванні власних, індіянських проблем.

У СВІТІ

АМБАСАДОР ЗСА ДЖОРДЖ В. БУШ ЗГОЛОСИВ в Об'єднаних Націях офіційно внесення до денного порядку найближчої сесії Генеральної Асамблеї ОН, щоб прийняти до ОН Комуністичний Китай — „Народну Республіку Китаю" — із залишенням в ОН Вільного Китаю — „Республіки Китаю". Альбанія і 16 інших членських держав ОН зголосили вже раніше внесення, щоб прийняти Комуністичний Китай з одночасним виключенням з ОН Вільного Китаю.

НА ЖЕНЕВСЬКІЙ КОНФЕРЕНЦІЇ РОЗЗБРОЄННЯ ЯПОНІЯ ЗВЕРНУЛАСЬ до Америки і Совєтського Союзу, щоб вони відновили переговори про заборону продовжувати атомові вибухи під землею. Японський делеґат Гірото Танака натаврував ЗСА і СССР, що вони дотепер не перевели такої заборони і продовжують перегони в атомовому зброєнні, роблючи підземні експерименти.

МОСКВА НАМАГАЄТЬСЯ перекупити новий соціялістичний уряд Мальти на Середземному морі пропозицією великої економічної допомоги, яка „не порушила б ні в чому суверенности і недоторкальности Мальти". Комунізуючий прем'єр Мальти Дом Мінтоф переговорював з совєтським амбасадором з Лондону Міхаілом Смірновським та признав пізніше на пресовій конференції, що він попав у конфлікт з Атлантійським Союзом (НАТО), який тому ліквідує на Мальті свою головну квартиру.

СОВЄТСЬКИЙ УРЯД ЗАПРОСИВ шестеро жидівських діячів з Ізраїлю, п'ять мужчин і одну жінку, щоб вони прибули з відвідинами до Совєтського Союзу. Це перший такий жест від 1967 року, коли-то Совєти зірвали дипломатичні взаємини з Ізраїлем. Усі ті шестеро жидів — „ліві", але крім одного з них не-комуністи, проте всі вони виступали проти політики теперішнього ізраїльського уряду. Коментатори вважають, що Москва хоче поліпшити свої відносини з Ізраїлем, від якого вона тепер цілком ізольована, під час коли ЗСА, підтримуючи Ізраїль і не маючи офіційних дипломатичних взаємин з Єгиптом, все ж могли в мин. місяці вислати з відвідинами до Єгипту державного секретаря Вілліяма Роджерса.

У КЕЙПТАВНІ В ПІВДЕННІЙ АФРИЦІ ПОМЕР Адріян Герберт, 49-вирічний дентистичний технік, після того, як відомий оператор д-р Крістіян Барнард перещепив йому в одній операції і серце і легені. Хоча пацієнт помер — лікарі вважають, що коли він всетаки після такої операції пережив ще 23 дні, то є шанси на удосконалення такого експерименту.

Тенісові і плавацькі першості УСЦАК відбудуться на Союзівці

Джерзі Ситі, Н.Дж. — Понад 200 змаґунів і змагунок — тенісистів і плаваків — стануть до змагань на Союзівці за першості Української Спортової Централі Америки і Канади (УСЦАК) та за нагороди УНСоюзу під час триденного „вікенду" Дня Праці, 4 - 6 вересня ц.р. У змаганнях, що їх влаштовує Карпатський Лещетарський Клюб, можуть брати участь змаґуни і змаґунки, яких спортові товариства є членами УСЦАК.

Тенісові змагання проходитимуть в групах чоловіків, сеньйорів, жінок, юнаків і юначок та хлопців. Зголошення до змагань, враз із вписовим $3.50, слід висилати до провідника турніру інж. Богдана Рака на адресу: 43-21 49th Street, Long Island City, N.Y., 11104; телефон: (212) TW 8-7685, до понеділка, 23-го серпня ц.р.

Початок змагань у всіх групах, за виїмком чоловіків, в суботу, 4-го вересня, о год. 10-ій ранку. Згідно із зміненим форматом змагань, введеним вперше цього року з уваги на велике число учасників турніру, розгривки в групі чоловіків розпічнуться вже в п'ятницю, 3-го вересня, о год. 10-ій ранку. Згідно з рішенням тенісової комісії УСЦАК, шістнадцять змагу-

(Закінчення на стор. 4-ій)

ПРЕЗИДЕНТ НІКСОН В АКЦІЇ

Президент Ричард М. Ніксон під час свого виступу на прийнятті, влаштованому католицькою організацією „Лицарями Колюмба" у вівторок 17 липня ц. р. в Ню Йорку.

Робітничі спілки відкидають заклик уряду, щоб припинити страйки

Ню Йорк. — Робітничі спілки, які започаткували і продовжують страйки в різних місцевостях і стейтах ЗСА, відмовилися виконати вимогу Уряду, щоб припинити ці страйки в періоді 90-денного тривання встановленого през. Ніксоном замороження цін і заробітних платень. Проводи інших робітничих спілок, які під сучасну пору не страйкують, виступили з пересторогою, щоб Уряд в ніякому випадку не продовжував реченця цього замороження поза дату 12 листопада, значить, поза встановлений період. Більшість провідників робітничих спілок висловилася критично про заходи уряду спрямовані на боротьбу з інфляцією і для її припинення. Президент спілки Об'єднані Автомобільні Робітники Леонард Вудкок виступив з попередженням, що його спілки відмовиться визнавати дійсність контрактів, підписаних нею з автомобільними компаніями, якщо тривання періоду замороження буде продовжене і якщо робітники не будуть в цьому періоді одержувати підвишок, заґарантованих цими контрактами. Водночас із цим, Гаррі Бриджес, відомий із своєї непримиренности і крайніх поглядів провідник портових вантажників на заході ЗСА, подав до відома, що його спілка не послухає урядового заклику і буде продовжувати страйк, започаткований нею уже 48 днів тому. Президент АФП-КІО Джордж Міні, дуже подратований заявою секретаря праці Годжсона, що він — Міні — перестав розуміти потреби й бажання американських працюючих чоловіків і жінок, прибув до Вашинґтону для зустрічі з представниками уряду, яка мала відбутися в четвер 19 серпня і під час якої Міні із його 35-членною екзекутивною радою мали виступити гостро проти нібито дискримінаційних у відношенні до робітництва заходів федерального уряду.

Генеральний Контролер ЗСА вимагає, щоб уряд ознайомлював Конґрес із змістом домовлень про мілітарну підтримку

Вашинґтон. — Генеральний контролер ЗСА Елмер Б. Статс видав розпорядок, щоб асиґнування з федеральної скарбниці на мілітарну допомогу для закордону були стримані з днем 1 вересня ц. р., в тому випадку, якщоб уряд не передав для ознайомлення і на розгляд конґресу текстів секретних домовлень чи й договорів, що стосуються цієї допомоги. В політичних колах трактують цю вимогу генерального контролера, як видатну перемогу сенатської комісії для закордонних справ, яка мала часті зудари з урядовими чинниками в справі одержування секретних документів. В розпорядку генерального контролера встановлено, що уряд мусить передавати свої пропозиції на мілітарну допомогу разом із докладними плянами, або ж президент Ніксон мусить з'ясувати формально, на письмі, причини й конечність уділювання такої чи іншої мілітарної допомоги. Ще 29-го липня ц. р. сенатська комісія для закордонних справ вирішила 15 голосами проти 0 скасувати всю мілітарну допомогу аж до часу, поки департамент оборони не передасть комісії для ознайомлення вимаганих нею секретних документів.

Франція пропонує створити монетарну систему незалежну від доляра

Париж. — Між Францією і Західньою Німеччиною нема ще повної згоди щодо заходів, яких треба вжити у зв'язку з реформами президента Ніксона, між якими є відірвання „закордонного" доляра, себто американської валюти в руках закордону, від паритету золота. Західня Німеччина пропонує прийняти „пливку" монетарну політику, яку вона застосувала у себе від травня ц. р. Франція тримається принципу, що вартість кожної валюти повинна бути згори устійнена й непорушна у реляції до золота, та пропонує створити нову міжнародну монетарну систему, яка спіралась би на устійненому курсі крайових валют у реляціях до золота, але в незалежності від вартости доляра. На четвер 19 серпня була призначена конференція міністрів фінансів шістьох західньо-европейських членських держав Европейської Економічної Спільноти, себто Франції, Західньої Німеччини, Італії, Бельгії, Голляндії і Люксембурґу. Запрошено туди також чотири держави, які бажають собі приступити до Европейської Економічної Спільнотити: Британію, Ірляндію, Норвегію і Данію. Британія заповіла, що прибуде на ту конференцію канцлер скарбу Антоні Барбер. Чотири скандинавські держави — Швеція, Норвегія, Данія і Фінляндія — відбули конференцію своїх міністрів фінансів і директорів державних банків і заявили, що вони в цій справі будуть поводитись солідарно. У Франції президент Жорж Помпіду перервав літні ферії і приїхав до Парижу на конференцію у справі монетарної кризи, спричиненої американськими реформами, з прем'єром Жаком Шабан-Дельма і міністром фінансів Валері Жіскард Д'Естень. З західньо-европейськими міністрами фінансів і фінансістами переговорює американський заступник секретаря скарбу Пол Фолкер. Японський амбасадор у Вашинґтоні Нобогіку Ушіба відвідав секретаря скарбу Джона Коннелі і висловив йому глибоке стурбування Японії з приводу підвищення на 10 відс. мита на всі імпортовані до ЗСА з закордону товари. Всі ці події вказують, що покищо продовжується міжнародний заколот у зв'язку з реформами, що їх проголосив президент Ніксон в минулу неділю. Промовляючи в Спрінґфілді, Ілл., в минулу середу 18 серпня, президент Р. Ніксон заявив вперше, що треба „перевірити вартість валют у світі".

Австралія і Нова Зеляндія відкликують свої війська з В'єтнаму

Канберра, Австралія. — Австралійський прем'єр Вілліям МекМегон проголосив, що в найближчих місяцях будуть відкликані з Південного В'єтнаму всі австралійські вояки, що перебувають там на протикомуністичному фронті. Австралія мала там 8.000 вояків, з яких 2.000 вже відкликала. Таку саму заяву склав прем'єр Нової Зеляндії Кейт Голіок щодо перебуваючих у В'єтнамі ще 264 вояків. Це половина первісного новозеляндського контиґенту військ у В'єтнамі. Обидва названі прем'єри підкреслили, що південно-в'єтнамська армія здатна вже обсадити позиції тих чужоземних вояків. Австралія і Нова Зеляндія прислали були свої війська до В'єтнаму на основі свого союзу з Америкою, опертого на договорі взаємної безпеки і допомоги з 1951 року. Названий вгорі австралійський прем'єр обіцяв давати далі фінансову допомогу Південному В'єтнамові у висоті 28.000.000 дол. на найближчі три роки. Австралія втратила у В'єтнамській війні 416 вбитих і 2.343 ранених. Австралійські ліберали й ліва молодь раз-ураз демонстрували проти участи у В'єтнамській війні. Прем'єр МекМегон заявив тепер, що з закінченням участи Австралії у В'єтнамській війні військова служба в австралійській армії буде скорочена з двох років до 18 місяців. Філіппіни вже відкликали своїх 2.000 вояків з В'єтнаму, Таі (Сіям) відкликав вже 6.000 вояків і решту стільки само відкличе в наступному році, а Південна Корея відкликала з свого 50.000-го контиґенту покищо тільки 10.000. Австралійці й новозеляндці залишать у Південному В'єтнамі своїх військових інструкторів.

ЖУРНАЛ ПРАВОСЛАВНОЇ МОЛОДІ

Міннеаполіс. — При українській православній церкві св. Михайла виходить з рамени Ліґи Української Православної Молоді журнал-місячник під назвою „Юкадет" — виключно англійською мовою. В числі з серпня надруковано промову єпископа Марка про 50-ліття відновлення УАПЦеркви, статтю про Лесю Українку, переклади на англійську кількох українських народних казок, короткі вістки тощо. Головним редактором цього циклостилевого видання на 24 сторінки є Кирило Крочалк.

УНС ЗДОБУВАЄ ПІВНІЧНО-ЗАХІДНІ ТЕРИТОРІЇ КАНАДИ: ЗАСНОВАНО НОВИЙ ВІДДІЛ УНС В ЄЛЛОВНАЙФ

Едмонтон (В.Д.). — Важко було повірити, що далеко від осередків нашого українського життя, у далеких Північно-Західніх Територіях Канади, живуть, працюють і розвивають своє життя наші українські люди. Тому нехай і не дивує читача заголовок цієї інформації. УНС направду здобув далекі простори Північно-Західньої Канади! В цей сам час, коли американські астронавти з Аполло-15 відкривали таємниці поверхні Місяця, „астронавти" УНС на нашій любій плянеті-Землі відкрили самітну, зате гарну і щиру українську громаду добрих людей у далекій столиці цих просторів, місті Єлловнайф, заякоривши там прапор УНС створенням нового Відділу УНС.

Понад тисячу миль від Едмонтону, недалеко вже від Юкону і Аляски та навіть від нашого „сусіда" СССР, Єлловнайф тільки недавно став столицею цих безмежних просторів, які становлять цілих 40 відсотків провінцій Канади. Території ці управляються ще комісаричним порядком, але їх мешканці вже думають про демократичне упорядкування правління та більшу автономію від Оттави. Озера, ліси, копальні (золото, срібло, нікель) і багато інших підземних багатств, є основою життя-буття населення. Озера і ліси — це риба і лісо-

(Закінчення на стор. 4-ій)

В Чикаґо відновлено видавання місячника „Самостійна Україна"

Чикаґо. — З датою серпень 1971 року появилося тут 1-ше і 236-е з черги число відновленого органу Центральної Управи ОДВУ „Самостійна Україна". Появлявся цей журнал, як місячник протягом двадцять і двох років. Починаючи з 1948 року він виходив найперше у Вінніпеґу в Канаді, згодом у Ст. Пол у ЗСА і з 1950 року аж до листопада 1958 року у Чикаґо. Початково була визначена „Самостійна Україна", як орган державницької думки — місячник культури, політики і суспільного життя, і згодом, з 1955 року аж до 1968, як орган Об'єднання Державного Відродження України. Видає відновлену „Самостійну Україну" Видавнича Спілка в Чикаґо і як головний редактор підписує її Михайло Панасюк. На зміст 1-го числа склалися такі матеріяли: передрук статті Миколи Зерова „Леся Українка", уривок із книжки ген. М. Капустянського „Здобуття Києва", статті М. П. „У 50-річчя УВО", М. Панасюка „Живий Ізраїль хоч і в Вавилоні" (на марґінесі змагань за помісність УКЦеркви), К-о „Про естетику", В. Різника „70-річчя інж. Ст. Куропася", присвячений Ст. Куропасеві вірш Т. Курпіти, як також хроніка з життя УЗХ й ОДВУ. Адреса редакції й видавництва: Independent Ukraine, 2315 West Chicago Ave., Ill. 60622.

Андрій Добрянський співатиме цієї суботи на Союзівці

Союзівка, Керґонксон. — Цієї суботи, 21-го серпня, в рямках щотижневих культурно-мистецьких імпрез після вечері, виступить наш оперовий співак, соліст Метрополітальної опери Андрій Добрянський, якому акомпаніюватиме на фортепіяні пяніст Роман Стецура. На цій самій програмі виступить також в інтервалах танцювальний ансамбль Союзівки під проводом Романа Строцького, що з початком цього місяця одушевляв своїм мистецтвом тисячі гостей на Українському Національному Фестивалі Канади в Давфині.

Андрій Добрянський

В неділю, 22-го серпня, відбудеться вечір, присвячений 100-річчю з дня народження Василя Стефаника. Виступатиме відомий наш мистець слова, маестро Євген Курило.

УКРАЇНЦІ У ВІЛЬНІМ СВІТІ

З'ЇЗД ЕТНІЧНИХ ГРУП В ОНТАРІЮ

Торонто. — З ініціятиви провінційного міністра і секретаря Онтаріо Івана Яремка, в Торонті цієї осени буде скликаний з'їзд представників етнічних спільнот, які населюють ту велику провінцію, крім англійців і французів. На з'їзді розглядатимуть можливості збереження й дальшого розвитку різних національних мов і культур та збереження національних традицій. Представники українців візьмуть активну участь у тому з'їзді, дату якого буде подано трохи згодом.

НОВА ПРАЦЯ СКУЛЬПТОРА ЛЕОНІДА МОЛОДОЖАНИНА

Торонто. — Видатний український скульптор у Канаді Леонід Молодожанин, автор проєкту пам'ятника Тарасові Шевченкові у Вашинґтоні, з повним успіхом виконав нову замовлену працю, створивши пам'ятник піонерові канадійської авіяції на канадійській Півночі. У дні 7-го липня ц. р. міністер транспорту федерального уряду Канади П. Джемісон відкрив в Ди Па у Манітобі новий аеродром і на нім — пам'ятник одному з найперших піонерів авіяції на Півночі Канади, пілотові Томі Ламбові, виконання Леоніда Молодожанина. Томі Ламбо заснував північну летунську компанію, яка діє й нині і яку ведуть тепер його сини. Леонід Молодожанин є також автором проєкту великого пам'ятника Тарасові Шевченкові в Арґентині, що буде відкритий в Буенос Айресі в грудні цього року.

ОЛЕНУ ВАСИЛЕВУ ПОТОВКЛО АВТО

Дня 4-го серпня ввечорі, напередодні свого від'їзду з вакацій на Флориді відома наша письменниця Олена Василева зі своєю знайомою переходила вулицю в Маямі Біч і в той час на них наїхало авто та обі дуже потовкло. В результаті пані О. Василева лежить в шпиталі і невідомо, як довго візьме лікування ран, переломів та потовчень. До недужої можна писати на адресу: Mrs. Olena Vasyleva, Mount Sinai Hospital, Room 365, Warren Pavilion, 4300 Alton Road, Miami Beach, Florida.

ІНФОРМУЮТЬ СВІТ ПРО ЗАГРОЗУ КОМУНІЗМУ ДЛЯ ЛЮДСТВА

Як уже повідомлялося, в днях від 21 до 25-го липня відбулася в Манілі на Філіппінах черґова Конференція Світової Антикомуністичної Ліґи з активною участю українців, як у самій конференції, так і відбутих з цієї нагоди імпрезах та телевізійному панелі: „Що нарід хоче знати", фраґмент якого і видно на цій фотознімці. Сидять (зліва): Ку Ченґканґ, колишній конгресмен Джадд (ЗСА), сенатор Каземі (Іран), сенатор Тевотоґлю (Туреччина), перекладачка Уаніта Кастро (рідна сестра кубинського диктатора Фіделя), п-і Радзе, п-і С. Ляґен, п-і Слава Стецько, Осамі Кубакі (Японія), священик Кеннет Джозеф (ЗСА), Р. Сваруст (Індія) та ін.

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Subscription Rates: One year $18.00; six months $9.50; three months $5.00. For UNA members monthly 65¢
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Добробут у ЗСА і закордон

Дня 15-го липня ц. р. Ніксон заскочив світ своєю заявою, що отримав і прийняв запрошення поїхати з відвідинами до Пекіну, а в рівно місяць пізніше, 15-го серпня ц. р. він потряс світом новою „бомбою", цим разом суто економічного характеру: проголошенням нової американсь-останніх 40 років". Заколот, який счинився в столицях За-останніх 40 років. Заколот, який счинився в столицях Західньої Европи і в Японії та в країнах, залежних від цих високорозвинених держав: — знижка акцій на закордонних біржах, гарячкові наради міністрів народного господарства і фінансів, глибоке стурбування закордонних промисловців і торгівців — все це засвідчило ще раз про велетенський вплив, що його має Америка у чужинецькому економічному світі.

Економічні реформи Ніксона скеровані на припинення інфляції в ЗСА, ліквідацію безробіття, відбудову довір'я до доляра і американської господарки. Але осягнути це можна з деякими пожертвами також закордону. Коли не допомогли заклики до закордонних експортерів, зокрема та особливо японських, щоб вони самі добровільно обмежили масовий вивіз своїх виробів до Америки, які підривають різні галузі американського промислу та посередньо спричинюються до зросту безробіття, Президент наклав 10 відсотків податку на більшість імпортованих продуктів. Водночас, щоб протидіяти зростові дефіциту платничого балянсу ЗСА і припинити спекуляцію доляром за кордоном, Ніксон припинив обмін долярів у закордонних руках на золото, що породило здогади, що ЗСА будуть девальвувати доляра.

Деякі закордонні часописи зареагували порадами, щоб повести супроти ЗСА „відплатні репресії" — накладенням високих мит на американські товари та підвищенням своєї валюти у реляції до доляра. Тверезі голоси звернули увагу, що митна війна вдарила б по всіх, які вели б її, та що сам Ніксон підкреслив, що Америка хоче бути й надалі „вартісним торговельним партнером". Врештою, санація економіки в Америці лежить також в інтересі всього закордону. Чим більший буде добробут в Америці, чим сильнішим буде американський доляр, тим більше буде у світі туристів з Америки і тим вартнішим буде американський покупець.

„Магічна" формула

У видатного російського поета для дітей Корнія Чуковського, до речі — українця родом, Корнійчука, є відома поема „Тараканіще", про те, як усі звірі й птахи боялись вусатого таргана, але прилетів горобець, не злякався, клюнув — „і нестало таргана".

Щось подібне нині діється з так званим комунізмом. Тотальна більшість людства його не бажає, заперечує, відкидає те перестаріле „вчення", — а комунізм живе і навіть експансіонує. На Західній півкулі до Куби активно долучується тепер Чіле, в деяких інших південноамериканських країнах військо провадить завзяту боротьбу з комуністичними заколотниками - партизанами. І немає „горобця - молодця", який наважився б „клюнути", щоб нестало страховища. Між ін., у поемі Чуковського, виданій за Сталіна, був виразний натяк на того кривавого вождя, але натяк такий прозорий, що цензори не додумались і не знайшли „зради".

Щоб „клюнути" так званий комунізм, не треба війни, якої й так ніхто не бажає. Війна необхідна лише там, де червоні імперіялісти вдаються до агресивного акту, як то було в Кореї, або тепер у В'єтнамі. Щоб вибивати ґрунт з-під комуністичного „вчення", а отже й захоплення кимось на Заході комунізмом, треба всіми леґальними способами вияснювати народам вільного світу, що комунізм — це блеф. Все, що проповідував Маркс - Енґельс, виявилось нереальним: у СССР робітники стали наймитами, селяни — колгоспними рабами, інтелігенція змушена за заробітну платню говорити те, в що не вірить. Витворилась там каста „совбурів" — совєтської буржуазії, партійців і бюрократів, які нічого спільного не мають з „комуністичним вченням". СССР на практиці показав, що за комунізму не можна розв'язати ні національного, ні соціяльного, ні інших питань. Та й не це головне. Найголовніше те, що до народів світу треба донести одну велику правду: Росія лише прикривається комуністичним „вченням", а насправді розбудовує власну імперію, виставляючи Макса, як приманку. „Магічну" формулу комунізму треба поборювати найбільш звичайною правдою, яка раніш чи пізніш, а все одно затріюмфує.

П. Феденко

СТРАХ ПЕРЕД „СТАРШИМ БРАТОМ"

Мюнхен. — Коли між Вашингтоном і Пекіном почався „політичний флірт", і президент Ніксон висловив свою охоту провідати вождів комуністичного Китаю в їх країні, то було чути голоси в деяких органах світової преси, мовляв, американський президент збирається „на поклін" до Мао. Московська преса і радіо неприхильно оцінюють китайсько-американське повідомлення з 17-го липня ц. р. про майбутню подорож Ніксона до Китаю. Московська критика обертається не так проти „американського імперіялізму", а бере під обстріл китайських комуністів, що недавно були для Москви „братами навіки".

Кремль перше дав директиви своїм сателітам (полякам, мадярам, болгарам тощо) нападати на китайських комуністів за їх „тайне порозуміння з імперіялізмом". Але вже 25 липня московська „Правда" принесла велику статтю І. Александрова про „дійсні наміри" Вашинтону й Пекіну. Автор статті пише, що ЗСА і Китай пробують робити „натиск" на Москву, але, мовляв, ця політика не реалістична. В тій самій газеті з 27-го липня знаходимо пересторогу Пекінові й Вашинтонові: мовляв, комбінації в міжнародній політиці, спрямовані проти інших урядів, неминуче приносять шкоду тим, що таку політику починають.

Чим пояснити охоту вождів комуністичного Китаю нормалізувати свою політику відносно Америки? На це дав відповідь відомий журналіст Едґар Снов у тижневику „Лайф" з 30-го липня. Він мав розмови з провідниками Китаю, теж і з Мао. Снов прийшов до переконання, що комуно - китайський уряд своїм контактом з Вашингтоном хоче поліпшити свою військову позицію супроти СССР. Московська „Правда" додає до цього, що Мао хоче цим теж „впливати на СССР та його зовнішню політику".

Треба ствердити: домагання китайців змінити кордони між СССР і Китаєм на користь „серединної імперії" викликали ворожнечу між Москвою і Пекіном. Ворожнеча загострюється також через „ідеологію": Кремль уважає себе за носія правовірного „максизму - ленінізму"; натомість Мао це заперечує. Він називає московських вождів відступниками, ревізіоністами і подібними „страшними" словами.

В Москві мають слово в політиці теж генерали. Вони знають, що китайські спеціялісти виробляють атомові бомби й ракети у все більшій кількості. В СССР ведеться в пресі (навіть у поезії) і, очевидно, на закритих мітинґах пропаґанда проти „жовтої небезпеки". Чи схоче Москва використати свою перевагу над Китаєм, щоб зліквідувати Мао і, посадивши в Пекіні „своїх" китайців, зробити Китай своїм сателітом, ніхто не може вгадати. Але Мао знає свою воєнну слабість супроти Москви, тому мусить бути на сторожі. Китайці готові помиритися з американським „паперовим тигром" і з таким „ренеґатом марксизму - ленінізму" як югославський Тіто...

Само собою, в Москві „скоса поглядають" на дружні зв'язки Пекіну з Румунією та Югославією. Маневри армій совєтського бльоку (без участи румунів) на Угорщині і (заплянovані) в Болгарії при кордонах Югославії, викликали велику тривогу в тій країні. Провідники Югославії заявляють про свою рішучість битися проти агресії „братніх країн". Можна, однак, думати, що Югославія не попаде в московську неволю: держави НАТО, в першу чергу Америка, не допустять, щоб військо СССР захопило югославське побережжя Адрійського моря.

Ситуація Румунії небезпечніша: румуни знаходяться „в пащі лева"; площа маневрування у них дуже невелика. Румуни не допускають маневрів армії совєтського бльоку на своїй території, бо бояться, що „гості" схочуть залишитися в чужій хаті назавжди. Москва за це політично ізолює Румунію: нарада комуністичних провідників совєтського бльоку, закінчена цими днями, відбулася без румунських делеґатів. В Москві з гнівом ставляться до дружніх зв'язків Румунії з комуністичним Китаєм: Румунський лідер Чаушеску, їдучи з Китаю додому, зупинився був у Москві, але йому не влаштували прийняття, він мав коротку розмову з Косиґіним на стації.

Страх перед „старшим братом" звелів румунським провідникам загострити свій режим: натиск на літературу й мистецтво, нові тягарі на селянство і т. д. Чаушеску не хоче, щоб Москва винуватила його за „лібералізм", бо знає, як кінчилася ліберальна політика Дубчека в Чехо - Словаччині. Теж в господарській політиці румуни пішли на уступки Москві: вони мусять обмежувати свою незалежну економічну політику на користь т. зв. Господарської взаємної допомоги, що є під командою Москви. Але чи це врятує румунів? Коли в Москві вирішать поставити Румунію на один рівень з Чехо - Словаччиною, то ніхто в світі не буде воювати зі совєтською армією. Чи буде боронити Америка комуністичний Китай, коли б Брежнєв послав своє військо проти армій Мао?

Страх перед московським „старшим братом" не дає спокою комуністичним вождям сусідніх країн.

ЧИТАЙТЕ УКРАЇНСЬКІ КНИЖКИ І ГАЗЕТИ, БО ЧАСТЕ ЧИТАННЯ, ВЕДЕ ДО ПРОСВІТИ, А ПРОСВІТА — ЦЕ СИЛА.

АЛЬЯНС МОСКВИ З УСТАШАМИ

Для комуністичної Москви будь - які ідеологічні різниці чи розбіжності не грають на практиці ніякої ролі. Вже 1939 року, встановляючи союз із Гітлером, Москва довела, що — не зважаючи на пропаґовану на словах непримиренність між совєтським комунізмом і німецьким націонал - соціялізмом чи італійським фашизмом — вона спроможна не тільки знайти спільну мову, але й тісно співпрацювати з народовбивчим гітлерівським тоталітаризмом. У продовжуваній в останні десятиріччя совєтській пенетрації й інфільтрації на Близькому Сході совєтські аґенти і специ від підривної активности використовували всебічно допомогу й досвід націонал - соціялістичних втікачів перед судом — реєстрованих злочинців. Тепер же, згідно з публікованими в Західній Европі ревеляціями — комуністична чи точніше тоталітарна Москва, готуючись до агресії на неслухняну їй Югославію, пішла на тісну співпрацю з хорватськими усташами — тобто хорватськими націоналістами - сепаратистами.

Хто такі усташі — відомо з історії 1930-их і 1940-их років, коли хорватські незалежники, створивши націоналістичну організацію „Грватски домобран", назвали себе за прикладом борців за звільнення від турецького ярма усташами і започаткували терористичні дії проти югославського режиму, вбиваючи між іншими 1934 року в Марсеї югославського короля Олександра. Під час другої світової війни усташі під проводом Анте Павеліча співпрацювали з німецькими окупантами Хорватії і Сербії. „Большая советская енциклопедия" називає усташі „членами хорватської фашистської, терористичної організації", які „у період другої світової війни находилися на службі у німецьких й італійських загарбників".

Сьогодні з цими послідовниками Павеліча, „терористами і вислужниками німецького й італійського фашизму", згуртованими в підпільній організації за кордонами Югославії, співпрацює тісно комуністична Москва, підтримуючи їх матеріяльно і політично.

Як виходить з ревеляцій, опублікованих у швайцарському часописі „Цайт Більд" з 30 червня ц. р., провід організації усташів, що його очолює тепер колишній співробітник Анте Павеліча, д-р Бранко Єліч, президент „Хорватського Національного Комітету", із осідком у Західньому Берліні, налагодив зв'язки й порозуміння з компетентними чинниками в Совєтському Союзі та в інших „народно - демократичних країнах" і сподівається одержати від них допомогу у визволенні Хорватії із югославського ярма.

Названий д-р Бранко Єліч, у своїй промові, виголошеній 17 квітня ц. р. на зібранні хорватських усташів у Мюнхені й опублікований згодом в їхньому органі „Грватска Држава", не називаючи, правда, Совєтського Союзу, протеж за текстом цілком виразно підтвердив факт сучасної співпраці усташів з Москвою. „Ми пробували всяко — казав Єліч, — заякорити хорватське питання на міжнародній площині і свідомо уникали того, щоб розв'язувати це питання на „югославській площині"... Я повинен тут сказати, що в цьому нашому намаганні ми вже понад 18 місяців тому добилися довір'я офіційних представників однієї закордонної держави. У ведених розмовах ми встановили користі з такої розв'язки і вирішили започаткувати новий політичний курс. Це не прийшлося нам легко, головно з ідеологічних причин. Але ми стали перед дилемою або, не зважаючи на всі наслідки, заявитися за революційною хорватською політикою, або рішатися на „принципову політику" демократії, що було б рівнозначним з дальшим туптюванням на тому самому місці. Ми рішилися на першу розв'язку, на революційну хорватську політику і то з усіма консеквенціями, які випливають з того. Я мушу підкреслити, що ми більше як задоволені із дотеперішніх успіхів". В дальшому Єліч заявив, що він і його організація не мали чого чекати від ЗСА чи Заходу, бо всі ці держави підтримують „великосербську геґемонію". У змаганні до поставленої його організацією мети, тобто, до створення „Хорватської соціялістичної невтральної республіки" усташі одержали — за словами Єліча — підтримку „певних міжнародних чинників" і дуже тісно співпрацюють з хорватськими комуністами, що повинно бути „ґарантією успіху".

Сказано ясно й виразно. Пітримку й допомогу у своїй боротьбі сподіваються хорватські усташі одержати від Москви.

Підтвердженням цього може бути й надрукована в цьому ж часописі „Грватска Држава" кореспонденція Славка Новака із Москви, в якій говориться про зрозуміння для хорватських змагань збоку „угорських товаришів" і стверджується, що пляни про проголошення „Дня Ікс" для оборони Хорватії доходять до свого кінця і що до операційного штабу в столиці Словаччини Братиславі увійшло двох хорватських військових фахівців. „Це — за словами Новака — є єдиною ґарантією плюралістичного характеру майбутньої Хорватії, соціялістичної, невтральної і суверенної держави, границі якої сягатимуть від Трієсту до Дунаю і Дріни. Такі перспективи були підтверджені нам цими днями так у Москві, як і в Софії і в Братиславі, і ми сподіваємося цього також з Будапешту".

І промова Єліча і кореспонденція Новака доводять, що співпраця усташів з Москвою стала вже доверщеним фактом. У своїй усе більше виразній розгрі з „націонал - комуністичною" і „ревізіоністською" Югославією Москва вирішила використати засуджуваних нею досі і таврованих як „квіслінґи" хорватських усташів. Зрештою, в цій розгрі усташі не будуть єдиними „допоміжними формаціями" Москви. Для тієї ж мети мобілізуються на території Совєтського Союзу уже також колишні югославські сталіністи — тобто ті елементи, які після розриву Югославії з Совєтським Союзом, залишилися в СССР, як політичні еміґранти й вороги режиму Тіта. Стримувані досі від відкритої протиюгославської активности, провідники цієї „югославської еміґрації" починають виступати в Москві й інших містах з доповідями проти теперішнього керівництва Комуністичної партії Югославії і з критикою „ревізіоністичної" політики президента Югославії Тіта. Виступали з такими доповідями в Москві та інших містах недавно Блязо Распоповіч та Іоан Єлез, колишні репрезентанти югославської компартії в московському Комінформі. Їхні виступи були такі дискримінуючі у відношенні до Югославії, що її уряд був примушений передавати офіційний протест.

Підсумовуючи, треба ствердити, що Москва проводить уже не тільки військові „маневри" понад границями Югославії, але й мобілізує всі можливі антиюгославські сили, не виключаючи в тому й хорватських націоналістів, для підривних акцій на території тієї країни.

Н. В.

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

ЧИ ПОТРІБНІ НАМ ПІРАМІДИ?

Таке питання поставив я собі, коли прочитав у „Свободі" з дня 2-го липня ц. р. статтю проф. Яр. Рудницького „На шляху координації наукової дії".

Коли ж йдеться про її суть, про потребу й доцільність творення „Української Наукової Ради у вільному світі", тобто ще одної піраміди у структурі нашого суспільно - громадського життя у діяспорі, то у мене, як суспільно - громадського діяча, виринають дуже поважні сумніви щодо того.

Чотири роки тому ми створили основну піраміду — Світовий Конґрес Вільних Українців (СКВУ). З великих надій, які ми покладали на його створення, не багато вийшло.

Чотирирічний період його існування можна б підсумувати словами: немає грошей, немає людей.

Є тільки кілька меморіялів, відбулось кільканадцять дуже коштовних засідань, але у внутрішньому житті нашої громади його існування не позначилось нічим особливим.

Одначе ідеї є, і коли б їх видвигнути, були б гроші, біда тільки в тому, що людей для цього немає...

А ці люди, що є в органах СКВУ, то для них членство в тих органах є додатковим навантаженням до того, яке вони вже мають у своїх крайових організаціях і установах, а одне і друге навантаження вони можуть виконувати тільки постільки, поскільки їм залишається для цього вільного часу від їх професійної праці, яка є підставою їх екзистенції.

І тому є стан такий, який є.

Коли ж, згідно порядку „ротації", Генеральний Секретаріят СКВУ мав би перейти на 2 останні роки до Европи, то з причини недостачі відповідних до ведення Секретаріяту людей в Европі, ця піраміда може опинитись в руїні. Коли кому потрібний доказ, нехай приглянеться діяльності Координаційного Осередку Українських Громадських Центральних Установ в Европі, який про дводенний курс для учителів (до речі зорганізований Спілкою Учителів у В. Британії) пише як про найбільше своє досягнення на двох шпальтах газети у своєму річному звіті.

Щождо проєктованої „Української Наукової Ради", то тут треба піднести меньш-більш ті самі закиди, що і до СКВУ.

В наших наукових інституціях працюють науковці тільки тоді, коли їм їх фахова праця, а радше вільний час від фахової праці, на це дозволяють. Отже, їх праця в тих установах є додатковим навантаженням для них. Створення Наукової Ради (коли б вона мала бути репрезентативна) накинуло б додаткове навантаження на поважне число наших вчених і то власне на тих, що і так вже у тій ділянці є заанґажовані і на яких праці наші наукові установи властиво живуть. То чи не потерпіла б сама наукова праця наших установ внаслідок її „координації"?

А друге: коли б праця Ради мала бути хоч сяк-так серйозною і ефективною, то її потрібно було б мати хоч невеликий адміністраційно-виконний орган, потрібно було б його десь на постійне примістити, дати йому вивінування; потрібно було б відбувати засідання Ради, а при членстві в ній наших учених з різних країн діяспори вони були б коштовні. Кошти цього всього були б немалі.

А звідки ж мали б взятись фонди на це, на координацію наукової праці, коли нам трудно мобілізувати фонди на саму наукову працю?

Нелегко ці фонди було б мобілізувати.

Але чи, якби навіть і одну і другу проблему вдалось якось позитивно розв'язати, чи наклад праці і коштів оправдав би ще один тягар для наших вчених і нашої громади, яким була б безсумнівно згадана Рада.

Скажімо собі одверто: науковими установами, які можуть входити в рахунок для „координації дії", в основному є УВАН, НТШ, УВУ та

(Закінчення на стор. 3-ій)

Д-р Михайло Марунчак

У СЛУЖБІ НАРОДОВІ

75-РІЧЧЯ Д-РА ВОЛОДИМИРА КИСІЛЕВСЬКОГО

В дні 4-го серпня ц. р. сповнилося 75 років життя та багатьох десятиріч невсипущої народної праці д-рові Володимирові Кисілевському, передовому діячеві української діяспори та піонерові-дослідникові історії українців Канади. Багатогранна діяльність в службі народові позначена в житті ювілята від ранньої молодости. Він старшина Української Армії, журналіст, есеїст, політичний діяч, а передусім невтомний учений-дослідник, дійсний член УВАН, НТШ, почесний і дійсний член багатьох наукових установ Канади. При цьому це безпретенсійний і скромний працівник народу і науки, ціллю життя якого була служба спільноті та правді.

Володимир Кисілевський прийшов на світ на Покутті в Коломиї в 1896 р. в родині Юліяна Кисілевського (1863 — 1929), поштового контролера, та Олени зі Сіменовичів Кисілевської (1869 — 1956) відомої сенаторки та діячки жіночого організованого руху, першої голови Світової Федерації Українських Жіночих Організацій.

В обох родоводах, Кисілевських і Сіменовичів, були глибоко вкорінені священичі традиції, які сягали ще Шашкевичівських часів, знову ж сам рід Кисілевських має коріння в козацькій старшині часів гетьмана Богдана Хмельницького.

Студії та військова школа

Початкову школу В. Кисілевський пройшов в родинному місті, а середню в Чернівцях. На порозі до університетських студій його застукала війна і він, за покликом своїх патріотичних почувань, зголосився добровольцем до Українських Січових Стрільців, разом із сімнадцяткою „леґінів" села Річки.

В часі державного зриву він попадає у вир політичних та військових подій, бо станиця УСС-ів у Відні, в якій перебував сам молодий старшина Володимир, стала збірною базою для українських військовиків з різних частин австрійської армії. Як здібного старшину, його приділено на персонального адьютанта генералові Ґуставові Адольфові Ціріцові, кол. австрійському полковникові Генерального Штабу, якого з десятком інших колишніх австрійських старшин принято в склад Української Галицької Армії. Після року такої служби, де він був теж учителем української мови для генерала, його приділено до Британської місії в Одесі, а звідси був він кур'єром до президента Євгена Петрушевича.

Після війни Володимир Кисілевський продовжує університетські студії у Відні, які і закінчує в 1924 р. докторатом філософічних наук, обороняючи дисертацію п. н. „Українська шляхта 17-го сторіччя". У міжчасі він працює в студентській організації „Січ" та виїжджає на короткий час на рідне Покуття, щоб розглянутися в політичній ситуації Західньої України, яка тоді змагалася за автономні права під польською займанщиною. Окупаційні порядки не заохочували молодого доктора філософії до постійного перебування там же, а то тим більше, що його дядько д-р Володимир Сіменович, визначний діяч Чикаґо та ЗСА, в листах намовляв Володимира виїхати за море. Заки це сталося, він вписується ще на студії французької мови в Сорбоні і щойно звідти виїжджає, але не до Чикаґо, тільки до Вінніпеґу в Канаді.

Типовим є, що д-р В. Кисілевський підготовлявся до кожної праці з великою педантністю. Коли він побачив, що його англійська мова потребує деякого поглиблення, він без вагань вписується учнем до середньої школи, щоб опісля перейти на вищі студії в Торонтонському університеті, де й він закінчив їх.

Журналіст та праця в Українському Бюрі в Лондоні

Крім своїх студій над мовами та історією, д-р В. Кисілевський присвячував багато часу студіям журналістики і працював в цій ділянці практично. Він постійно кореспондував з крайовими часописами, зокрема з львівським „Ділом". Працював кореспондентом в національній пресі Вінніпеґу, щоб вкінці перебрати обов'язки редактора „Західніх Вістей" в Едмонтоні, тижневика, що його почала видавати німецька видавнича спілка „Дер Курієр" в 1928 р. Коли видавництво згодом перейшло в інші руки, наш Ювілят працює короткий час асистентом редактора в тижневику „Україна" в Чикаґо та одночасно робить заходи, щоб перейти на працю перекладача до канадійського Міністерства закордонних справ. Однак доля судила інакше.

Польська пацифікація Західніх українських земель в 1930 р. сколихнула патріотичними почуваннями заокеанських українців. Саме в тому часі в зв'язку з подіями в Галичині приїхав до Чикаґо інж. Яків Макогін з Бостону, щоб порозумітися з чільними представниками української американської громади, як повести протестаційну акцію на американському та европейському теренах. Він запропонував на власний кошт об'їхати Галичину і зібрати матеріяли про пацифікації і злочини, щоб опісля опублікувати їх в західній пресі. При цьому він підніс потребу заснувати в Лондоні в Англії окреме Українське Бюро, яке з одного боку інформувало б англійський світ про події на українських землях, а з другого боку, інформувало б загал українців про відгуки українських справ в англомовній пресі, в палаті послів, в палаті лордів, в Лізі Націй тощо. Бюро мало стояти в тісному контакті з провідними українськими чинниками по обох боках океану.

Цю пропозицію інж. Я. Макогона втаємничені в справи передові українці ЗСА і Канади привітали із захопленням, а д-р Володимир Кисілевський став в короткому часі екзекутивним директором запляновaного бюра в Лондоні. На цьому пості він перебув від 1931 до травня 1940 р., коли то приміщення Українського Бюра були збомблені в часі німецьких налетів. Це одна з ділянок української дипломатичної та інформаційної служби, яка жде свого об'єктивного історика.

Виконуючи в Лондоні надзвичайну відповідальну працю, д-р В. Кисілевський знаходить ще дещо часу щоб глибше студіювати історію українського народу та проблеми сходу Европи на Лондонському університеті. Ця праця тісно зазублювалася з його практичною роботою в Українському Бюрі. Працював він в таких професорів як сер Бернард Парес, Роберт Сетон Вотсон, В. Джо Ровз та інш. Студії свої закінчив дисертацією „Українське національне відродження в Австрії 1872-1848". В Лондоні став він членом Королівського Інституту Міжнародних Справ.

В Міністерстві в Оттаві

Повернувши до Канади в 1940 р. д-р Володимир Кисілевський стає членом комітету співпраці канадських громадян (Committee on Cooperation in Canadian Citizenship) — установи, яка мала за завдання скріпити горожанські зв'язки в часі воєнних подій. Було це діло Департаменту Народної Воєнної Служби. Цей Департамент був переформований в 1946 р. в секцію Департаменту Державного Секретаря а в 1950 став частиною новоствореного Департаменту Горожанства й Іміґрації. Д-р В. Кисілевський мав відповідальне завдання в цьому Департаменті, бо за цілий час цих змін й опіс-

(Продовження на стор. 3-ій)

Ряди наших науковців ростуть

Читачі „Свободи" зацікавлено слідкують за вістками про наукові осяги нашої молоді, яка здобуваючи знання в університетах, збільшує ряди наших професіоналістів у різних ділянках.

Д-р Ігор Парфанович в в липні ц. р., на університеті в Клівленді, одержав докторат з генетичної офтальмології, на основі праці про очні захворіння з генетичним підложжям. Це вже його третій докторат, бо два перші одержав він у 1970 р. на університеті Сіятел в стейті Вашингтон, один з людської анатомії, а другий з людської фізіології.

Д-р Ігор Парфанович

Д-р Ігор Парфанович, син лікаря д-р Теодора й Івани Парфанович у Боффало, Н. И. є членом Пласту (курінь „Чорноморці") та членом 304-го Відділу УНС.

ЧИ ПОТРІБНІ НАМ ПІРАМІДИ?

(Закінчення зі стор. 2-ої)

Католицький університет в Римі.

А чи для координації праці згаданих 4 установ потрібно аж творити нову піраміду в нашому суспільному житті? Чи не знайшовся б якийсь інший, менш складний і коштовний спосіб узгіднювання дії тих установ?

Мені видається, що такий спосіб знайти можна.

Це тимбільше потрібне й важливе, що стан справ у нашій еміграційній суспільності такий, що в ній не до кращого йде, а до гіршого, що йде й щораз більше буде йти до згортання аґенд наших організаційних клітин, а не до їх розширювання.

І тому творення нових пірамід є не тільки недоцільним, але й небезпечним, бо може прийти такий час, що наш суспільний організм буде мати велику голову, а тільки маленьке тіло.

Було б доцільним (у рямцях СКВУ) застановитись над тим, як запобігати тому, щоб згортання аґенд наших організацій та установ, їх відмирання (а воно прийти мусить) не пошкодило, не обмежило і якнайменше від'ємно відбилось на суті й розмірі нашої праці в суспільності.

Респектую голоси поодиноких наших вчених, згаданих у статті проф. Яр. Рудницького, які приватно висказали йому свою опінію про доцільність існування такої Ради. Наскільки це була їхня чемність у відношенні до нього, не беруся говорити.

Але навіть якби так було, як пише проф. Яр. Рудницький, то, респектуючи далі їх статус у нашому науковому світі, треба сказати, що у так важливій справі як створення такої Ради мусіли б висловитись всі наші вчені, зорганізовані в наших наукових установах, на відповідних зібраннях своїх установ, на яких всі „за" і „проти" створення такої Ради були б основно передискутовані. Остаточне рішення у справі повинен винести таки загал зорганізованих вчених, а у самій справі немає причин спішитись.

Було б дуже небажаним, коли б в нашому життю постала ще одна піраміда, з якої не було б користи.

Теодор Данилів
Лондон, Англія

До Ювілейного Комітету УАПЦ в Австралії ввійшов Блаженніший Митрополит Іларіон

Канберра. — Здійснюючи постанови Собору Української Автокефальної Православної Церкви з 1969 року, Єпархіяльна Рада УАПЦ в Мельборні створила Ювілейний Комітет для проведення святкувань 50-річчя відновлення Української Автокефальної Православної Церкви. Головою Почесного Комітету став Блаженніший Митрополит Іларіон з Канади, а його заступниками: архиєпископ Андрей, архиєпископ Сильвестер, о. протоп. Б. Стасишин — голова Консисторії УАПЦ і Адміністратор у Австралії, також отці-настоятелі і голови Парафіяльних Рад; головою ділового Комітету став Микола Грищук. Постановлено відзначити Золотий Ювілей УАПЦеркви на території Австралії в жовтні 1971 р., з Панахидами за померлих творців та борців за існування УАПЦ, недільними Богослуженнями, а вечорами — Святковими Академіями. У м. Мельборн така академія буде проведена силами трьох місцевих парафій УАПЦ: Святопокровської, Святотроїцької і Святоблаговіщенської, з Джілонгу. У повідомленні Ділового Комітету сказано, що крім молебнів, увечорі 31 жовтня в Українському Народному Домі в Ессендоні відбудеться Святкова Академія „в честь радісної події — Відновлення втраченої в 1686 році незалежности нашої Святої Української Православної Церкви". Тижневик „Українець в Австралії" ч. 13/1971 повідомляв, що до всіх парафій УАПЦеркви в Австралії з рамени Ділового Комітету вислано текст головної доповіді на святкування 50-ліття відновлення УАПЦ. Будуть видані та-

ДРУКУЄТЬСЯ УКРАЇНСЬКИЙ „ЧАСОСЛОВ"

Едмонтон. — Митрополит Української Автокефальної Православної Церкви Владика Мстислав (Скрипник) повідомив представника тижневої газети „Українські Вісті" в Едмонтоні з 5 серпня, під час перебування в тому місті, що „велика частина „Ієрейського Молитослова" — Часослова — вже надрукована". Переклад цього молитовника на українську мову зладила богословська комісія, до якої входили також кілька мовознавців, у тому й проф. П. Ковалів.

Новий професіоналіст д-р Яромир Оришкевич

Яромир Оришкевич, син д-ра Петра і Ярослави, народився 5-го червня 1943-го р. у Золочеві, Україна. У 1944 р. в ході воєнних дій, переїхав з батьками почерез Лемківщину і Словаччину, та опинився в Німеччині, де у Діллінгені, 5-літнім хлопцем закінчив першу клясу української школи. У 1949 р. виїхав до Америки; тут, по відбутті 8-клясової початкової школи і 4-літнього гайскулу, вписався на Мерилендський Університет, де студіював пре-мед з мікробіологією—головним предметом. Після ґрадуації в 1965 р., продовжував студії в ділянці мікробіології на Бейлор Університеті у Даллас, Тексас, і там в 1967 р. одержав ступінь маґістра. Яромир рішився стати дентистом, і осінню того ж року почав студії у Школі Дентистики Мерилендського Університету у Балтимор, з якої ґрадуував 4-го червня ц. р., одержуючи ступінь доктора дентистики.

3-го вересня ц. р. д-р Яромир починає дволітню дентистичну практику, в ранзі капітана, в Департаменті Повітряних Сил Америки, опісля наміряє відкрити власну практику на Сході Америки.

Д-р Ярослав Оришкевич

Д-р Оришкевич володіє добре українською мовою в слові і письмі, бо через дев'ять літ вчився в українській школі, відбував табори у Стретфорді й Іст Четгем, звидів Україну, і є членом Пласту.

Яромир Оришкевич—член УНСоюзу 15-го Відділу.

Н. Н.

У СЛУЖБІ НАРОДОВІ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

ля він діяв як зв'язковий з етнічними групами Канади. В такій праці пройшло Ювілятові 20 років. Це дало йому можливість вглибитися в канадійську мозаїку а зокрема збагнути історію рідної спільноти. З цього титулу д-р В. Кисілевський став професором Оттавського університету, викладаючи про проблеми іміграції та етнографії Канади. Цим він дав початок студіям нової ділянки канадіяни, якої досі в університетських програмах не було.

Із цими студіями д-р В. Кисілевський не розстається й досі, не зважаючи на те, що добрий десяток років він є на заслуженій емеритурі. Однак для таких, як наш Ювілят, емеритури ніколи немає. Він постійно активний у своїх дослідах та федеральних архівах. У висліді його наполегливої праці появилася низка наукових праць, есеїв тощо, серед яких одною з більших, це основна праця до початків українського поселення в Канаді — "Early Ukrainian Settlements in Canada 1895-1900: Dr. Joseph Oleskow's Role in the Settlement of the Canadian North West."

Похвальні рецензії, які появилися на його праці, були найкращою нагородою за його щоденні труди у всенових дослідах та услужній допомозі всім тим, які до нього зверталися за порадами та напрямними. Українська спільнота Канади вшанувала д-ра Володимира Кисілевського Шевченківською медаллю на останньому Конгресі Українців Канади.

Наш Ювілят від 1940 р. постійно живе в Оттаві зі своєю дружиною Грацією з дому Нів, яка теж є великою помічницею в його багатогранній праці. В панства Кисілевських єдина дочка Олена Єлисавета, яка пішла слідами свого батька та закінчує докторські студії в університетах в Лондоні (Англія) та Парижі.

Приятелі і друзі сеніора-дослідника радіють успіхами Ювілята та з цілою українською спільнотою засилають йому з нагоди його круглої дати найкращі побажання.

У РІЗНИХ КРАЇНАХ ЗАКОРДОНУ ПЕРЕБУВАЮТЬ у тамошніх в'язницях 723 американські громадяни, здебільша нижче 30 років, арештовані за користування або й продаж наркотиків. Кари за це в деяких країнах дуже суворі і ніде не звільняють арештованих за кавцією.

ДО ПІВДЕННОЇ АФРИКИ ПРИБУВ з офіційними відвідинами президент Маляві д-р Камузу Банда, перший голова будь - якої африканської держави, яка нав'язала дипломатичні взаємини з Південно - африкасським Союзом, в якому існує режим расового поділу. Каунда, який в Африці дістав диплом лікаря, вважає, що зв'язки з біло - расистським Південно - африканським Союзом корисніші для тамошніх муринських автохтонів, ані ж політика ізоляції. Почесна чета білих вояків вітала Каунду, а прем'єр Джон Форстер видав в його честь бенкет.

КАРПАТСЬКИЙ ЛЕЩЕТАРСЬКИЙ КЛЮБ в НЮ ЙОРКУ

влаштовує з доручення

УКРАЇНСЬКОЇ СПОРТОВОЇ ЦЕНТРАЛІ АМЕРИКИ і КАНАДИ

в днях 3-го, 4-го, 5-го і 6-го вересня 1971 року

на кортах „СОЮЗІВКИ"

ТЕНІСОВІ ЗМАГАННЯ

за індивідуальні першості

УКРАЇНСЬКОЇ СПОРТОВОЇ ЦЕНТРАЛІ АМЕРИКИ і КАНАДИ на рік 1971

І ЗА ЧАШІ

УНСОЮЗУ, „СОЮЗІВКИ", „СВОБОДИ", „УКРАЇНСЬКОГО ТИЖНЕВИКА" і п-ні М. ДУШНИК

в поодинокій грі:

ЖІНОК — ЧОЛОВІКІВ — СЕНЬЙОРІВ
ЮНАЧОК — ЮНАКІВ — ХЛОПЦІВ

У змаганнях можуть брати участь змагуни (-ки), яких Т-ва є членами УСЦАК.

Зголошення до змагань враз із вписовим по $3.50 від особи приймає

Mr. Bohdan Rak
43-21 — 49th Street
Long Island City, N.Y. 11104; Tel.: (212) TW 8-7685

до 23-го серпня 1971 р. Додаткових зголошень перед початком змагань не приймається, бо льосування відбудеться на засіданні Комісії на передодні змагань.

Збірка всіх змагунів, за винятком групи чоловіків, в суботу, 4-го вересня у „Веселці", о год. 10 рано, точно. Нерозставлені змагуни в групі чоловіків почнуть розгривки в п'ятницю, 3-го вересня, о год. 10 рано. Тенісісти, які не зголосяться до визначених гор до год. 11-ої перед полуднем, будуть здискваліфіковані.

на басейні „СОЮЗІВКИ"

ПЛАВАЦЬКІ ЗМАГАННЯ

ЖІНОК — ЧОЛОВІКІВ — ЮНАЧОК
ЮНАКІВ — ДІВЧАТ і ХЛОПЦІВ

за ПЕРШОСТІ УСЦАК-у, за мандрівну чашу УНСОЮЗУ у дружиновому точкуванні та за медалі УНСОЮЗУ

у слідуючих конкуренціях:

Хлопці (6-10 р.) — 25 м довільним
Хлопці (11-12) — 25 м довільним
Юнаки (13-14) — 50 м. довільним і 50 м грудним
Юнаки (15-17) — 50 м. довільним
50 м грудним
100 м змінним
Чоловіки — 100 м довільним
100 м грудним
50 м метеликом
4 x 50 м гінці — довільним
4 x 50 м гінці — змінним
Дівчата (8-10) — 25 м довільним
Дівчата (11-12) 25 м довільним
Юначки (13-14) 50 м довільним
Юначки (15-17) 50 м довільним і 50 м грудним
Жінки — 50 м довільним і 50 м грудним

Зголошення до змагань, подаючи прізвище, вік і конкуренцію (окрім гінців), слати до середи 1-го вересня на адресу:

Mr. J. D. Rubel, 211-05 29th Ave, Bayside, N.Y. 11360
Tel. (212) BA 4-2170 (8-10 P.M.).

Додаткові зголошення приймається в суботу, 4-го вересня від год. 9-ої до 10-ої рано над басейном Союзівки.

Початок змагань — субота, 4 вересня 1971 р. 11-та год. рано, фінали по полудні того самого дня.

Вписове $1.00 від особи.

Змагуни (-ки) можуть брати участь в одній віковій групі (окрім гінців).

Клюбове точкування системою 5-3-1 (гінці 10-6-2).

Спортові Т-ва виготовлять прапорці у красках свого Т-ва у виді прямокутника (2 x 3 стопи) і передадуть їх проводові змагань.

Змагуни (-ки) подбають про замовлення нічлігів на „Союзівці" на час змагань:
"SOYUZIVKA", Ukrainian National Association Estate, Kerhonkson, N.Y. 12446
Тел.: (914) 626-5641

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу Великого Ню Йорку

влаштовує

в НЕДІЛЮ, 22-го СЕРПНЯ 1971 р.

ПРОГУЛЬКУ НА СОЮЗІВКУ

з такою програмою:

11:00 год.: СЛУЖБА БОЖА в ліску коло каплиці „Союзівки
1:30 год.: СПІЛЬНИЙ ОБІД у великій їдальні Союзівки
3:00 год.: КОНЦЕРТ У СТОРІЧЧЯ НАРОДЖЕННЯ В. СТЕФАНИКА влаштований учнями Українознавчих Курсів УНСоюзу
4:30 год.: ПРОГУЛЬКА ДО ВОДОПАДУ й КУПІЛЬ, оглядини Союзівки і її гірської околиці, виграші цінних нагород, оглядини ВИСТАВКИ КАРТИН УКРАЇНСЬКИХ МИСТЦІВ.

Виїзд автобусами:

Год. 7:00 ранку з-під Старої церкви, 3709 — 31-а Евню, АСТОРІЯ, Н.Й.
Год. 7:30 ранку: з-під Українського Нар. Дому, 140 2-га Евню, НЮ ЙОРК, Н.Й.
Год. 8:00 ранку: з-під Українського Народного Дому в ЙОНКЕРСІ, Н.Й.

ВИЇЗД зі СОЮЗІВКИ: год. 7:00 вечором.

КОШТ ПРОГУЛЬКИ: 10 долярів від дорослих і 5 долярів від дітей, разом за ОБІД і КОНЦЕРТ.

Зголошення до участи в прогульці:

„САМОПОМІЧ", 98 Друга Евню, Ню Йорк, у пп. д-ра В. Палідвора і Є. Мацького, телефон ч.: 777-1336;
„ДНІСТЕР", Ню Йорк, 119 Евню „А", у пп. д-ра В. Вишиваного й Івана Пригоди, телефон: GRamercy 7-1054;
БРУКЛИН, 416 17-та вулиця, у пані Марії Демидчук, тел.: 788-4403;
ЙОНКЕРС, 771 А Йонкерс Евню, у п. В. Козіцького, тел.: (914) 969-4200 та в п. Василя Мандзія, 41 Каролін Евню, тел.: 476-4312;
АСТОРІЯ, М. Хоманчук, 3137 — 36-та вулиця, тел.: RA 6-4428.

УКРАЇНЦІ ВЕЛИКОГО НЮ ЙОРКУ! Скористайте з виїмкової нагоди, щоб за невеличку оплату відвідати чарівну Союзівку й провести бодай одну неділю серед природи, здалеку від гарячі, бруду і гамору великого міста.

ОКРУЖНИЙ КОМІТЕТ УНСОЮЗУ

ТОВАРИСЬКА ЗУСТРІЧ

ЗЕМЛЯКІВ КАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ та ВСІХ ЇЇ КОЛИШНІХ МЕШКАНЦІВ

— відбудеться —

в днях 4, 5 і 6 вересня 1971 року

на оселі „ДІБРОВА", недалеко ДІТРОЙТУ

Зголошення слати на адресу: Д-р Марія Балтарович, 4401 Собєскі, Дітройт, Міч. 48212. Тел.: 893-4102.

Програма Зустрічі буде подана на місці.

ЗАПРОШУЄ ІНІЦІЯТИВНИЙ КОМІТЕТ:
Д-р Марія Балтарович, ред. Михайло Бажанський і Олекса Рябець

ПАРАФІЯЛЬНА УПРАВА і ЧЛЕНИ ЦЕРКВИ СВ. АРХ. МИХАЇЛА в МІННЕАПОЛІСІ, Мінн.

з глибоким жалем подають до відома, що дня 12-го серпня 1971 року помер

СЛ. П.

Проф. Д-р МИКОЛА ГАЙДАК

Професор Університету в Міннеаполісі, визначний науковець, суспільно-громадський діяч та високих якостей людина.

Покійний народився 1898 р. в Черкасах, Україна.

Тлінні Останки Небіжчика похоронено на цвинтарі Сансет Меморіял в Міннеаполісі, Мінн., дня 14-го серпня 1971 року.

Дружині й Родині Покійного висловлюємо глибоке співчуття.

16-го серпня 1971 р. після важкої недуги відійшла у вічність на 93-му році життя вдова по Президенті Української Народної Республіки в екзилі

МАРІЯ ВАРФОЛОМІЇВНА

ЛІВИЦЬКА

ПАНАХИДА відбудеться в п'ятницю, 20-го серпня 1971 р. о годині 7-ій вечора в похоронному заведенні Петра Яреми при 7-ій вул. в Ню Йорку.

В суботу, 21-го серпня 1971 р. о 9-ій год. ранку перевезення Тіла до Української Православної Катедри св. Володимира при 160 Вест 82-га вул. у Ню Йорку.

ПОХОРОН відбудеться на Українському Православному Цвинтарі у Бавнд Бруку, Н. Дж., з церкви св. Андрія о год. 12-ій ополудне.

У глибокому смутку:

МИКОЛА АНДРІЙОВИЧ ЛІВИЦЬКИЙ з дружиною ГЕЛЬГОЮ і сином ЮРКОМ
НАТАЛІЯ ЛІВИЦЬКА-ХОЛОДНА з чоловіком ПЕТРОМ
ІДА ХАРИНА з чоловіком о. МИХАЙЛОМ і синами: АНДРІЄМ, БОГДАНОМ і ПЕТРОМ

Ділимось сумною вісткою з Рідними та Знайомими, що в п'ятницю, 6-го серпня 1971 року по довшій недузі, на 80-му році життя, упокоївся в Бозі наш Найдорожчий БАТЬКО та ДІДУСЬ

СВ. П.

ПЕТРО ДОНОСЬКИЙ

урodж. в селі Доброчин, Сокальського району, Західня Україна.

Покійний був довголітнім членом УНСоюзу та інших організацій.

ПОХОРОН відбувся 10-го серпня 1971 року у Флашінгу, Ню Йорк, при участі Рідні та Приятелів.

У глибокому смутку:

дружина — МАРІЯ (з дому МЕЛЬНИК)
дочка ПАРАНЯ МАЛАХОВСЬКА з мужем ТЕОДОРОМ та дітьми
кузин ВАСИЛЬ МЕЛЬНИК із дружиною САБІНОЮ в Чікаго

До відома студентів коледжів і університетів Філядельфії і округи

В слідуючому академічному році 1971-72 будуть продовжуватись студії українських предметів в Пеннсильвенійському Університеті, цим разом на обох рівнях: „Греджуейт Скул" і „Андергреджуейт Скул".

В „Греджуейт Скул" будуть слідуючі курси:

1. В осінньому семестрі: рання українська література (до XVIII ст. включно) з читанням текстів. Число курсу: 593 і семінар з новітньої української літератури. Число семінара: 599.

2. у весняному семестрі: новітня українська проза (література XIX і XX ст.) з читанням текстів. Число курсу: 594.

Кожний курс дає один (1) юніт кредитів (3 кредити).

В „Андерґреджуейт Скул", вечірній, буде проведений курс української літератури в двох семестрах:

1. В осінньому: українська література до кінця XVIII ст. Число курсу: 192 с.

2. у весняному семестрі: новітня українська література. Число курсу: 194 с.

Кожний курс дає один (1) кредит-юніт (три кредити).

Виклади провадитиме д-р Н. Пазуняк, член факультету Греджуейт Скул Пеннсильвенійського Університету.

Відповідне число українських предметів, а саме з української мови та літератури-на переміну-рік за роком,—та семінарі, дають можливість студентам брати українське як головний предмет студій, „мейджер".— і осягати наукові ступені в тій ділянці; це є ступені магістра, доктора з головним українським предметом,—у мові чи літературі. Тому ті студенти, що зацікавлені в студіях української філології, повинні це взяти під увагу.

В бібліотеці Пеннсильвенійського Університету є збірка українських книжок, що побільшується з року на рік.

Для улегшення студій Кураторія УККА Відділ у Філядельфії дбає про допомогу потребуючим і зацікавленим студентам-стипендіями. Стипендії студентам уділює також фундація ім. єпископа Сотера Ортинського при СУК „Провідінні". (В справі стипендій при Кураторії при Відділі УККА звертатись на адресу: 5020 Олд Йорк Роад; в справі стипендій від фундації ім. Сотера Ортинського звертатись на адресу „Провідіння" у Філядельфії: 817 Н. Френклін вул.).

Проситься взяти під увагу, що реєстрація на „Андерґреджуейт" курс триває вже тепер і остання дата реєстрації є 15-го серпня 1971 р. Реєстрація на Греджуейт курс є в перших днях вересня, коли й розпочинаються виклади в університеті. Просимо всіх студентів прийняти цю інформацію до пильної уваги.

З огляду на труднощі університету в фінансовій ділянці ряд курсів з минулих років не був проголошений в каталозі „Греджуейт Скул" на 1971-72 акад. р., що означає тимчасове виелімінування даних курсів. Так сталося було і з українськими предметами. Однак завдяки дбайливості української громади, представленої Відділом УККА в Філядельфії, українські виклади поновлено і згадані курси проголошено додатково на терені „Греджуейт Скул". Курси вечірньої „Андерґреджуейт" школи є проголошені в окремому Бюлетені цієї школи.

За ближчими інформаціями звертатися на число: ДА 9-3634 або до Слов'янського департаменту Пеннсильвенійського Університету, на число: 594-8704.

Купуйте в підприємствах, які оголошуються в „Свободі"!

ЗАТРИМКА В ПІВДЕННОМУ БОСТОНІ

На фото: вивантажені з корабля Сойо Мару в Південному Бостоні, Масс., японські авта фірми „Тойота". Продаж цих авт, як і інших імпортованих з Японії товарів, натраплятиме у ЗСА на деякі обмеження і труднощі внаслідок встановленого през. Ніксоном 10-відсоткового надподатку на чужоземні імпорти і зменшення цін на авта американської продукції.

Тенісові і плавацькі першості УСЦАК відбудуться на Союзівці

(Закінчення з 1-ої стор.)

нів буде розставлено і вони гратимуть свої матчі в суботу. В п'ятницю почнуть свої гри всі нерозставлені учасники групи чоловіків і змагатимуться до встановлення другої шістнадцятки. В рямцях цього формату жаден змагун не потребуватиме грати більше, як дві партії в одному дні. Розставлених 16 змагунів одержать повідомлення поштою від комісії змагань негайно після закриття зголошень 23-го серпня.

Плавацькі змагання, які відбудуться в суботу, 4-го вересня, проходитимуть в групах чоловіків, юнаків, жінок, юначок, дівчат і хлопців. Зголошення ,враз із вписовим $1.00, слід висилати до керівника змагань інж. Ярослава Рубля на адресу: 211-05 29th Avenue, Bayside, N..Y 11360; телефон: (212) BA 4-2170, до середи, 1-го вересня. Додаткові зголошення приниматиметься ще в суботу. 4-го вересня, до години 10-ої рано на Союзівці. Роздача нагород УНСоюзу відбудеться в суботу вечором в авдиторії павільйону „Веселки".

Напередодні крайових першенств, на Союзівці відбудеться тенісовий табір для юнаків і юначок у віці 12-18 років. Табір почнеться в суботу, 28-го серпня, і триватиме до четверга, 2-го вересня. Оплата: $60.00 за харч і помешкання, $15.00 — теніс. Зголошення слід висилати на Союзівку.

ВЕЧІР ГУМОРУ І САТИРИ

Сідней. — Дуже успішно пройшов з рамени Українського Літературно - Мистецького Клюбу в Домі Молоді у Лідкомб „Вечір гумору і сатири". На ньому виступали: актор і конферансьє Я. Гевко, поетка Зоя Когут, слово про сатиру виголосив проф. Дм. Нитченко; виступали також популярні співачки „Дві Валі" — В. Кулик і В. Спесива та ін.. був показаний гумористичний скеч Зої Когут.

УНС ЗДОБУВАЄ ПІВНІЧНО-ЗАХІДНІ ТЕРИТОРІЇ КАНАДИ...

(Закінчення з 1-ої стор.)

вий промисел. Населення становлять здебільша індіяни й ескімоси, але є також англійці, французи й етнічні европейські групи, зокрема італійці. Клімат дуже холодний. Коли ж, однак, зважити, що італійці, які приходять сюди із теплої Італії, якось дають собі раду навіть у 70 степенів нижче зера, то якже ж дивуватись нашому братові, який привик уже до всього. Наша українська громада нараховує понад сто родин, під кожним оглядом добре загосподарених. Багато наших людей працює на урядових працях, мають власні бизнеси та підприємства. Замітний факт, що дружина Комісаря для цих теренів — це свідома українка, якою дуже гордиться наша громада. З організаційного українського боку — це ще нові терени, досі не здобувані ні нашими організаціями, ні Церквами. Основною з причин цього — це простори. Однак і це вже поборено, як 8-го серпня ц.р. засновано тут Відділ УНС ім. Маркіяна Шашкевича, великого пробудителя Галицької Землі, який неначе символ відродження буде блистіти у далеких просторах Північно-Західніх Територій Канади. Понад 25 нових членів взяли участь у загальних зборах та одноголосно рішили організувати Відділ УНС. Зборами проводила президія в складі: В. Дідюк — голова й інж. Мирослав Пузяк — секретар. У почесній президії був сенатор Павло Юзик. По довшій інформації про цілі й завдання УНС, які зробив представник Головного Уряду УНС, голова його Ради і організатор В. Дідюк, присутні взяли активну участь у дискусії та детально обговорили всі справи. Із словом виступав також сенатор П. Юзик.

До управи Відділу були обрані: Олександра Олексин — голова, Том Натишен — заступник голови, інж. Мирослав Д. Пузяк — секретар та Ричард Заболотний — касир. Контрольну Комісію очолив Василь Хома з членами Богданом Олексином і Михайлом Юрченком. По докладному обговоренні пляну праці та виступі новообраної голови Відділу пані Олексин, рішено приступити до праці, як для збільшення членства УНС, так рівнож суспільно-громадської. Тому що Відділ УНС є тут першою і одинокою українською суспільно-громадською і запомоговою організацією, він напевно матиме повну піддержку цілої української громади в Єлловнайфі. Запорукою активізації українського життя є і новообраний провід Відділу, на чолі з молодою і енергійною головою пані Олександрою Олексин.

Предсідник зборів подякував усім за активну участь у загальних зборах, побажав великих успіхів у праці та обіцяв всебічну організаційну допомогу. Подякував і всім тим, які зокрема причинились до зорганізування Відділу УНС. Гратуляції новообраній управі Відділу зложив також сенатор П. Юзик, який, відвідуючи урядові чинники цих територій, всюди підкреслював великий влад українців у розбудову Канади, а тим самим створював ще більший престиж для української громади. У посадника міста Сенатор відмітив зорганізовання української групи, чим посадник був дуже вдоволений та обіцяв повну піддержку у кожній праці Відділу.

По закінченні загальних зборів зроблено пам'яткову знімку. На кінець п-во Олексині, власники великого транспортового підприємства „Єлловнайт Тексі", гостили учасників загальних зборів чим хата багата. Враження з далекої півночі — прекрасні. Нові терени, нова праця і чудові українські люди!

ПІДРУЧНИК „ПРИРОДОВЕДЕНИЕ"

Московська „Правда" з 12-го серпня сповістила, що в Харкові видавництва „ім. Фрунзе і „Комуніст" випусти ли до нового навчального року понад 12 мільйонів підручників. „Вже надруковані всі букварі для шкіл України і понад 50 назв інших підручників". Вперше учні другої кляси, подає „Правда", дістануть підручник „Природоведение" (Природознавство"), а учні 4-ї кляси „Розповіді з історії СССР".

НЕ БУДЕ УКРАЇНСЬКИХ КУРСІВ

Монтреаль. — Вже другий рік міністерство освіти провінції Квебеку надає право відкрити при Розмавнт гай скул Курси української мови й літератури. В тій школі вчиться між іншими понад 200 дітей-українців, але минулого року на курси зголосилось тільки 9 дітей. Цього року знову не буде курсів, бо щоб їх відкрити, треба бодай 20 дітей. Тим часом, у Квебеку існує право і змога мати українську мову в середніх школах, як викладовий предмет, якщо тільки в даній школі є досить українців-учнів та є відповідний вчитель української мови.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

СУБОТА, 21-го СЕРПНЯ 1971 р.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. Звичайні місячні збори Б-ва св. Юрія 239 Відд. від год. 3:30 до 4:30 попол. в домі Укр. Американських Горожан при 847 N. Franklin. — Д-р В. Ґалан, гол., М. Ковальчук, секр.

НЕДІЛЯ, 22-го СЕРПНЯ 1971 р.

ПАТЕРСОН, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Т. Шевченка — 64 Відд. о год. 2-ій по пол. у Вінярського, 482 Мейн ст. Проситься вибрати дивідендові чеки та прибути на збори. — І. Бурник, секр.

КАРТЕРЕТ, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Запор. Січ — 342 Відд. о год. 1:30 по пол. в клясі ч. 2 при церкві св. Димитрія. Проситься чл. вирівняти свої вкладки та відібрати дивіденди. — Секретар.

Купуйте в підприємствах, які оголошуються в „Свободі"!

ЗМІНА АДРЕСИ

ДО АДМІНІСТРАЦІЇ „СВОБОДИ"
81-83 GRAND STREET
(P.O. Box 346)
JERSEY CITY, N.J. 07303

ДОЛУЧУЮ 25 ЦЕНТІВ — прошу змінити мою адресу:

Моя СТАРА АДРЕСА була:
ЧИСЛО ВІДДІЛУ (якщо член УНС) ....
Ім'я і прізвище: ....
Адреса: ....
....

Моя НОВА АДРЕСА така:
Ім'я і прізвище: ....
Адреса: ....
.... Zip Code ......

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

PETER BOYDUY — член УНСоюзу Відд. 183 Т-ва гет. І. Мазепи в Дітройті, Міш., помер 15 червня 1971 р. на 47 р. ж. Нар. в с. Залуква, Україна. Став членом УНСоюзу в 1970 р. Полишив у смутку дружину Марію, дітей: Стефана, Ліду, Тересу і Дану, брата Івана, сестру Домініку, маму та 2 братів і 2 сестри. Похорон відбувся на цвинтарі St. Hedwig в Dearborn Hghts, Mich.
Вічна Йому Пам'ять!
П. Залуга, секр.

МАРІЯ САВКА — членка УНСоюзу Відд. 5 Б-ва св. о. Миколая в Асторії, Н. Й., померла 31 травня 1971 р. на 76 р. ж. Нар. в с. Підкамінь, Україна. Стала членкою УНС в 1942 р. Полишила в смутку доньку Джіні, сина Алберта, внуків, 1 сестру і 2 братів. Похорон відбувся на цвинтарі Кальварії, в Квінсі, Н. Й.
Вічна Їй Пам'ять!
М. Хоманчук, секр.

МАРІЯ КЛІШ — членка УНСоюзу Відд. 221 Б-ва св. Стефана в Чикаґо, Ілл., померла 11 липня 1971 р. на 78 р. ж. Нар. в с. Дубрівка Руська, пов. Сянік, Україна. Стала членкою УНС в 1950 р. Полишила в смутку сина Андрія, 2 доньки: Олену і Михайлину, 8 внуків і 8 правнуків. Похорон відбувся 14 липня 1971 р. на цвинтарі св. о. Миколая в Чикаґо, Ілл.
Вічна Їй Пам'ять!
Т. Шпікула, секр.

МИХАЙЛО БАЧАРОВСЬКИЙ — член УНС Відд. 102 Б-ва св. ап. Петра і Павла в Клівленді, Огайо, помер 11 червня 1971 р. на 54 р. ж. Нар. в Клівленді, Огайо. Став членом УНС в 1935 р. Полишив у смутку дружину Марію, сестри: Катерину і Гелену. Похорон відбувся 15 червня 1971 р. на цвинтарі Бруклин Гтс. в Клівленді, Огайо.
Вічна Йому Пам'ять!
Секретар

ІЛЬКО БУЛКА — член УНС Відд. 361 Т-ва Дністер в Ню Йорку, Н. Й., помер 11 липня 1971 року на 80 році життя. Став членом УНС в 1941 р. Полишив у смутку жінку Катерину. Похорон відбувся 15 липня 1971 р. на цвинтарі Mt. Olivet, Maspeth, Queens; N. Y.
Вічна Йому Пам'ять!
В. Вишиваний, секр.

КАТЕРИНА КОВАЛЮК — членка УНС Відд. 499 Т-ва ім. Волошина в Elkhart, Ind., померла 30 червня 1971 р. на 69 р. ж. Полишила в смутку чоловіка Василя та брата Ілію. Похорон відбувся 3 липня 1971 р. на цвинтарі Oak Ridge, Goshen, Ind.
Вічна Її Пам'ять!
С. Вербяиська, секр.

ТАРЗАН, Ч. 6608. Умбебе · не хоче бути вбивником

Слухай мене, Умбебе! Твоє плем'я, як наш союзник, матиме мир і добробут! З нашою допомогою ти можеш бути великим вождем народу мамадідів!

Ви, варунґи, навчили мене таємних речей, що їх можу вкладати до харчів, які зроблять людей такими хворими, що вони помруть. Але я не навчився, чому одні мужі мають право вбивати інших мужів! Чому, Малі-Бубу?

Гей, Умбебе! Не звертайся до нашого мудрого великого вождя його іменем! Він є для нас завжди „паном"!